

Zanimive vesti iz življenja naših ljudi po ameriških naselbinah

V Canon City, Colorado, je umrl rojak John Arko, rojen v vasi Otavice pri Ribnici na Dolenskem. V Ameriko je prišel pred več kot 30. leti. Žena mu je umrla pred dvema letoma. Ranjki zapuščala devet otrok.

V Chicagi je umrl rojak Frank Zalokar, star 65 let, doma iz Metlike. V Ameriko je prišel še kot mlad fant in je bil tu 45 let. Zapuščala ženo in štiri sinove ter tri sestre, Antono Lesar, Mary Skubic in Paulino Verščaj.

Matevž Mihelič, škofja Loka, Jugoslavija, bi rad izvedel za svojega bratranca v Ameriki. Bratranec se piše Blaž Dolinar, star 57 let in doma iz Sv. Barbare pri Škofji Loki. Od leta 1914 se ni več javil domov. Če kdo ve zanj, ali je živ ali mrtev, naj piše na: Matevž Mihelič, Virmaze, št. 35, Škofja Loka, Jugoslavija.

John Vičič, slovenski farmar v Cooperstown, N. Y., se je 14. oktobra smrtno ponesrečil v gozdu v bližini Cherry Valley, kjer se je zrušilo nanj več težkih hlodov. Nezvestnega so odpeljali v bolnico, kjer je živel do 21. oktobra. Ranjki je bil doma iz vasi Čelje pri Ilirski Bistrici na Notranjem, kjer zapuščala ženo in hčerko, v Ameriki pa zapuščala brata Toneta. Če kdo ve za tega brata, Toneta Vičiča, naj ga opozori, da sporoči svoj naslov Pezoru Franku, R. D. No. 4, Cooperstown, N. Y. Treba je urediti zapuščino pokojnika, ker je ranjki zapustil precej drv, avto-truk in nekaj denarja.

Volite "No"

V torek boste dobili v volivni koči vespole vprašanje, da dovolite raznim uradom višje svote denarja za poslovanje. Mi smo že enkrat napisali članek, da volite pri vseh teh vprašanjih "No." Kajti kakor hitro glasujete za eno samo tako predlogo, se bodo povečali davki! In teh imamo že sedaj preveč, ne da bi nam nakladali še nove, ko celo starih davkov vsakega prime plačujemo v Clevelandu \$24.85 od vsakega \$1,000 davčne vrednosti. In če bodo volivci jutri odobrili predloge za nove bonde in nova posojila raznim vladam, tedaj bo znašal davek v prihodnjem letu nič manj kot \$36.45 od \$1,000 davčne vrednosti. To pomeni 46 odstotno zvišanje davkov! Volite "No" pri vseh predlogih.

Liga odjemalcev

The Consumers League v Clevelandu, ki šteje tisoče članov, je odobrila kandidato Mr. Jos. J. Ogrina kot Mr. Boyda. Boiča za državno postavodajo. Enako je odobrila kandidato obeh "The Catholic Universe Bulletin" uradno glasilo clevelandске škofije.

Volivne kočice

Volivne kočice bodo odprte jutri ob 6.30 zjutraj do 6.30 zvečer. Vsi, ki se nahajajo ob 6.30 zvečer pri volivni koči, lahko volijo. Pričakuje se nad 350 tisoč volivcev.

Poročna dovoljenja

Poročna dovoljenja so dobili te dni: Mr. Joseph Dedič, 13401 Kuhlman Ave. in Miss Mary Orahoske, 20907 Edgecliff Blvd. Mr. George Bonyok, 11018 Lorain Ave. in Miss Jean Bogolin, 1029 E. 29th St. Bilo srečno.

Delavstvo Amerike ne želi premirja. Voditelji pre-rokujejo ostre boje

Washington, 2. novembra. Med vlado in med organiziranim delavstvom je prišlo do neke krize in unijski voditelji ne vpoštevajo več premirja, katerega je priporočila pred enim mesecem predsednik Roosevelt.

Unijski voditelji so mnenja, da se justicnemu oddelku vlade nič kaj ne mudi, da spravi kršilce točke 7-A v NRA pravilnikih, pred sodnijo. Unijsko delavstvo bo v bodoče manj poslušalo razne vladne delavske odbore, večje zanimanje pa bo posvetilo ekonomskim in političnim zahtevam v kongresu in v posameznih državnih zbornicah. Predvsem bo po unijsko vodstvo posvetilo pozornost — štrajkom. Sicer bodo unijski voditelji še v bodoče sodelovali z raznimi vladnimi delavskimi odbori, toda isto zaupanje, ki so ga ti odbori imeli dosedaj pri organiziranih delavcih je do malega zginilo. Najbolj skrbi organizirane delavce izid prepira v avtomobilski in jeklarski industriji. Pravilnik za avtomobilsko industrijo je potekel 3. novembra, in nobenih korakov se dosedaj ni naredilo, da pride do novega javnega zaslišanja. Avto industrija je pripravljena zahtevati, da se dosedajni pravilnik nadaljuje, toda organizirano delavstvo temu nasprotuje. Organizirani delavci so mnenja, da bodo prisiljeni sklicati več štrajkov v avtomobilski in jeklarski industriji, ker se zahteve unijskih delavcev doslej niso upoštevale.

Za Sulzmanna?

V političnih krogih v mestu se govori, da je republikanska stranka pripravljena zavreči svojega lastnega kandidata za šerifa, Col. Twelvtree in da so republikanci dobili povelje voliti za Sulzmanna, ki je demokrat. Ta volivni manever je bil baže odobren od samega župana Davisa, ki je šel do skrajnosti, da prepreči izvolitev policijskega inšpektorja McMastra. Republikanci so se namreč prepričali, da njih kandidat nima niti iskric upanja, da bi bil izvoljen šerifom, in raje kot da bi pripustili izvolitev McMastra, bodo glasovali za Sulzmanna. V vseh krogih se stavijo velike svote na izvolitev Sulzmanna, o katerem se pričakuje, da bo izvoljen z največjo večino, kar jih je še kdaj dobil.

Iz 15. varde

Iz 15. varde nam sporočajo, da je Brotherhood Democratic Club, kjer se nahajajo naši slovenski in hrvaški državljani, enoglasno sklenil, da bodo volili vsi straight demokratični tike. Naredi se križ pod petelinim. Klub apelira na vse ostale Slovence in brate Hrvate, da naredijo enako!

Slovenska dekleta

The Slovenian Industrial Girls Club priredi nocoj večer svoj prvi jesenski ples v dvorani Y. W. C. A. na 833 E. 152nd St. Johnnie Pečan bo igral s svojim orkestrom. Vstopnina je samo 10c. Pridite!

Več skripa

Okrajni komisariji so dovolili natisk novega skripa v vsoti \$400,000. Vsega skrip denarja je dosedaj izdanega za \$2,785,000. Ta skrip denar se izdaja na podlagi pričakovanja, da bodo oni, ki niso plačali davkov, slednje mogoče vseeno plačali.

Nocoj je demokratični shod. S predsednikom Rooseveltom bomo volili straight demokratični tike

Skoro trdijo vsi poznavalci političnega položaja v Ameriki, da niti leta 1932 ni vladalo tako ogromno zanimanje za predsedniške volitve kot vlada zanimanja letos za kongresne volitve.

V letu 1932 je ameriški narod spremenil vodstvo svoje vlade, ko je odstavil predsednika Hooverja, katerega se je splošno dolžilo, da je indirektno povzročil depresijo. Izvoljen je bil demokrat Roosevelt, kateremu se je poverilo vodstvo vlade, da potegne ameriški narod iz blata depresije.

Roosevelt je odtodaj na krmlu vlade dobro poldrugo leto in tokrat tega časa so prišle ogromne spremembe pri vladi. Skoro ves vladni in družabni sistem se je začel pomikati v drugi smeri kot ga pa je bila Amerika navedena zadnjih 150 let svojega obstanka.

Toda cilji in načrti Roosevelta so tako dalekosežni in bodo ustvarili tako, silno spremembo v splošnem ameriškem političnem in družabnem življenju, da bo vzel še precej časa, predno bodo vpeljane vse spremembe in se bo narod uživel v nje.

Volitve, ki se vršijo jutri v vseh 48 državah ameriške unije bodo kot nekako narodno spričevalo, če ameriški narod odobrava vodstvo Roosevelta ali ne. Skoro 50 milijonov Amerikancev bo jutri z glasovnico v roki dalo dobro ali slabo spričevalo sedanji vladi v Washingtonu.

Prvi in poglaviti nasprotniki predsednika Roosevelta so: reakcionarni republikanci kot ga imamo na primer v osebi zveznega senatorja Simeon D.

Vtihatapljeni Kitajci v krompirjevih vrečah

Keyport, N. J., 4. novembra. Iz Trinidada so tihotapci vtihataplji v Zedinjene države 18 Kitajcev, katere so pripeljali na parniku zašite v krompirjeve vreče. Spotoma so štirje Kitajci zboleli in so siromake enostavno pometali v morje. Ostale Kitajce so dobili v tem mestu v neki kleti. Stražilo jih je pet hudih psov volčjakov in neki velikanski zamorec. 20 tajnih agentov je obkloplilo hišo. Najprvo so polovili pse, nakar so aretirali zamorca. Agenti so preiskali vso hišo od vrha do tal, ne da bi kaj dobili. Sele po večurnem iskanju so našli skrivna vrata, ki so vodila v klet. Tu so dobili 18 Kitajcev v popolni temi. Dva izmed njih sta izjavila, da sta bila vzgojena na univerzi. Pred več meseci so jih vkrcali na neki tovorni parnik in pripeljali v Trinidad, nakar so jih vtihataplili na parnik, ki jih je pripeljal v Ameriko. Zašli so jih v vreče za krompir in pometali na trk, na katerega so naložili tudi krompir in jih skrili v kleti, dokler jih ne bi tihotapci dobro prodali.

Donahey bolan

Demokratični kandidat za zveznega senatorja Vic Donahey je precej nevarno zbolel in se mora držati doma.

Fessa v državi Ohio, ki je še danes prepričan, da je Bog ustvaril svet in premoženje samo za izvoljene ljudi. Senator Fess, ki bo jutri doživel tak poraz, kot ga pred njim še noben drug republikanec ni v državi Ohio, je prištal one starodavne klike, ki je mnenja, da sme samo nekaj izvoljenih vladati, drugi morajo pa ubogati in poslušati.

Drugi nasprotniki Roosevelta so — mnogi demokrati sami, ki so enakega mišljenja z reakcionarnimi republikanci. Tem načeljuje danes Al Smith, John W. Davis, Shouse in nekaj enakih, ki so ustanovili "Liberty Ligo," katere namen je uničiti moderne ideje o ameriškem državljanstvu in življenju in priboriti meriški ustavi zopet njeno staro vrednost.

Druhi nasprotnikov nima. Socialisti kot komunisti se v mnogih ozirih strinjajo z njim in ga ne napadajo tako strupeno kot reakcionarni republikanci.

Na vsak način bo jutri sodil narod in pretehtal Roosevelta. To se bo zgodilo na ta način, da bo ameriški državljani jutri volili demokratične senatorje in kongresmane, ali pa republikanske. Če bodo izvoljeni demokrati v večini, pomeni to, da narod zaupa Rooseveltu in mu bo poveril še nadalje vodstvo naroda.

Ako pa bodo izvoljeni republikanski kongresmani in senatorji, pomeni to, da je narod zavrgel politično vodstvo predsednika Roosevelta in si želi izpremembe. Na vsak način bo odločeval narod sam potom glasovnic.

Jugoslovanski kabinet

Belgrad, 3. novembra. Včeraj se je odpovedal svojemu kabinetu jugoslovanski justični minister Boša Maksimović. Pred njim se je odpovedal minister prosvete Angelinović. Vendar resignacija obeh ministrov ne bo privedla do kabinetne krize. Sedanji kabinet zastopa ideje, kot jih je imel pokojni kralj Aleksander. Princ regent Pavel je mnenja, da bi morala vlada stopiti v dogovor s hrvatskimi in slovenskimi opozicijonci glede bodoče vlade. Resignacija obeh omenjenih ministrov je ugodna za pomiritev elementov. Qmenjena dva ministra sta pripadala pan-srbski stranki in nikakor nista bila priljubljena niti pri Slovincih niti pri Hrvatih. Položaj se polagoma čisti v Jugoslaviji.

Smrtna kosa

V nedeljo zvečer je preminula Mary Pinculli, stara 47 let, stanujoča na 6214 Carl Ave. P. drobnosti jutri. Pogreb bo vodil pogrebni zavod Jos. Zele in Sinovi.

Mrs. Kaušek umrla

V Glenville bolnici je preminula Mrs. Mary Kaušek, 532 E. 185th St. Podrobnosti sporočamo jutri. Pogreb bo vodil Frank Zakrajšek.

Nemčija je danes oborožena kot je bila spomladi leta 1914

Paris, 3. novembra. Francoski generalni štab je mnenja, da se je Nemčija tekom zadnjih dveh let oborožila tako, kot bi se nalašč pripravljala na vojno. Tajni agenti francoske republike, ki so zadnje čase preiskovali položaj v Nemčiji, naznanjajo, da bo imela Nemčija prihodnjo spomlad enako močno in izurjeno armado kot jo je imela v letu 1914, ko je začela svetovno vojno. Glasom pričevanja francoskega generalnega štaba ima Nemčija danes 90 popolnoma opremljenih divizij pehote, osem divizij kavalarije, dvajset divizij strojnih puškarjev in nad 5,000 topov vsake vrste. Zrakoplovni oddelki nemške armade je danes bolj opremljen kot je bil v letu 1914. Dasi natančno število ni znano, pa se z gotovostjo poroča, da ima Nemčija danes najmanj 25,000 zrakoplovov pripravljenih za vojno akcijo. Francoski vojni minister Petain se je večkrat posvetoval s francoskim zunanjim ministrom Lavalom glede zavarovanja francoskih interesov v Saar pokrajini. Oba ministra sta pozneje imela konferenco s predsednikom republike.

"Ne kliči vraga!"

Tekom včerajšnjega slovenskega radio programa je mladi odvetnik Jos. Križman znil tudi o-le krilatico: "Frey je največji boritelj za slovenski narod!" Tako je znil Mr. Križman izdela se nam je, da se mu je pri tem precej zaletelo. Mi stavimo, da niti eden izmed 10,000 naših ljudi ne pozna Freya in še slisal ni o njem do nedelje. Frey je republikanec, ki je leta 1932 silno deloval za izvolitev Hooverja. Hooverja in njegovo depresijsko gango smo zdumpali leta 1932, in naj letos Hooverjeve satelite ponovno volimo? "Ne kliči vraga!" je ime neki slovenski šaloigri, in glavno vlogo v tej šaloigri je včeraj igral Mr. Jos. Križman. Ne kličite vraga, imeli smo ga štiri leta dovolj!

Sodnik Homer G. Powell

Eden najbolj priljubljenih sodnikov v Clevelandu na Common Pleas sodniji je sodnik Homer G. Powell, ki je že zadnjih 11 let predsednik Common Pleas sodnije v Clevelandu. Sodnik Powell je jako naklonjen tudi tujcem. Ko so začele banke zapirati in ljudje niso imeli denarja, da bi plačevali obresti ali davke ter je pretila rubežen, je sodnik Powell ustavil vsako nasilno prodajo posestev, dokler lastnik ni dobil prilike, da dobi HOLC posojilo. S tem je rešil stotinam malim lastnikom njih posestev. Sodnik Powell je odobren od delavske federacije in mnogih naših narodnih organizacij.

Veliko volivcev

V uradu državnega tajnika v Columbusu se poroča, da se bo volitev jutri udeležilo nad 2,600,000 volivcev v državi Ohio. V predsedniškem letu 1932 je bilo v državi Ohio registriranih 2,568,447 volivcev, toda za letošnje volitve se jih je registriralo nadaljnjih 140,000, kar pa kaže veliko zanimanje od strani državljanov za važne volitve jutri.

Peč za družino

Mrs. Theresa Barich, 6317 St. Clair Ave., ima peč, ki bi jo podarila potrebni družini, ki naj se oglasi na omenjenem naslovu.

Delo je potrebno, ne podpora, pripoveduje Ford ameriškim politikarjem

New York, 3. novembra. Dajte ljudem delo ne pa brezposelnost podpora se je izjavi Henry Ford v nekem pogovoru z zastopniki Collier's tednika. "Ljudje se nikomur ne zahvaljujejo za podporo," je izjavil Ford. "In tega politikarji najbrž ne vedo. Politikarji mislijo, da dobivajo glasove od onih, katerim delijo podporo. Toda v resnici si nakopavajo sovraženje. Oni, ki dobivajo podporo so vedno pripravljani naskočiti one, ki dajejo podporo. Hveleži bi bili vsakomur, ki bi jim preskrbel delo in priliko, da bodo neodvisni. Ljudje sovražijo vsakogar, ki jih prikazuje kot siromake v javnosti. Mogoče je nekaj tisoč ljudi v Ameriki, ki so zadovoljni živeti od javne podpore, toda ogromna večina je proti taki podpori. Ford je tudi izjavil, da ne da dosti na NRA in glede štrajkov se je izjavil, da jih je več interesiranih od velikih interesov, ki imajo svoje dobičke od štrajka. "Ljudje le neradi in redko štrajkajo," je rekel Ford. "Pri vodstvu tovarne mora biti že precej gnjilega, da napoti delavce k štrajku. Večina štrajkov bi se lahko preprečila, če bi se rabilo vsaj nekaj razuma. Ford je tudi pohvalil male ameriške trgovce, o katerih se je izjavil, da so pravkar redili Ameriko tekom depresije, ko so dajali pripristim delavcem brez sredstev kredit za njih živeti in obleko. Ford pre-rokuje lepo bodočnost za male trgovce.

Kandidat odvetniške zbornice

Odvetniška zbornica je odobrila gotove kandidate za razna sodnijska mesta, katere bodo morali volivci jutri odobriti. Odvetniki najbolj poznajo svoje tovariše. Odvetniška zbornica v Clevelandu priporoča sledeče sodnike za izvolitev: za dveletni termin, najvišja sodnija: Howard L. Bevis. Za polni termin, najvišja sodnija: N. Craig McBride in Charles Zimmerman. Za apelatno sodnijo: Virgil J. Terrell. Za Common Pleas sodnijo, šestletni termin: George B. Harris, Homer G. Powell in Frederick P. Walther. Za Common Pleas sodnijo, štiri-letni termin: David Ralph Hertz. Za mladinsko sodnijo: Harry L. Eastman. Za probatno sodnijo: Nelson J. Brewer.

Volivni manever

Plačilna lista uslužbencev mestne elektrarne izkazuje za drugi del meseca oktobra \$7000 več izdatkov kot normalno. Župan Davis je pred volitvami oddal delo kakim 400 svojim pristae m v mestni elektrarni in vodovodnem oddelku. To je volivni manever, ki je sicer precej drag špas za davkoplačevalce, a republikancem prinese par sto glasov in brezposelnih par tednov zaslužka. Kot pripovedujejo oni, ki so zaposleni v mestni elektrarni, jih je toliko, da so drug drugemu v napotje. Drugega dela nimajo kot da se ves dan umikajo drug drugemu, da se ne pohodijo.

"Za pravdo in srce"

V sredo večer, 7. novembra, je vaja za igro "Za pravdo in srce." Vaja se vrši na odru S. N. Doma, pričetek ob 7. zvečer. Pričejo naj vsi igralci. Prosi se točnosti na do vsi gotovo navzoči. — Režiser.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00. Za Evropo, celo leto \$8.00. Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

U. S. and Canada \$5.50 per year; Cleveland by mail \$7.00 per year
U. S. and Canada \$3.00 6 months; Cleveland by mail \$3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid by carriers \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months
Single copies 3 cents. European subscription \$8.00 per year

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83

No. 260, Mon., Nov. 5, 1934

Demokratični tiket

Letošnje kongresne volitve se vršijo v znamenju odobritve uradovanja predsednika Roosevelta. Volitve 6. novembra bodo pokazale, če narod še drži s predsednikom ali mu je nastal nasproten.

Brez vsakega dvoma je, da zasluži predsednik Roosevelt absolutno priznanje od strani ameriškega naroda pri volitvah 6. novembra. Če drugega vzroka ne bi bilo, je ta, da 18 mesecev, odkar se nahaja v uradu, ni dovolj dolga doba, da ustvari korenite izboljšave in spremembe.

Roosevelt kot predsednik je prvi uradnik dežele, ki ima zlasti v teh časih silno moč. Toda to moč je dobil od kongresa, ki je po ogromni večini demokratičen. Predsednik je zahteval od kongresa gotove moči, in demokratični kongres mu jih je drage volje podelil. Slučajno, da narod 6. novembra izbere republikanske kongresmane, odpadejo te moči, in Roosevelt bo okrnjen vse svoje oblasti, da bi še naprej deloval pri pobijanju depresije.

Dosedaj se je v zgodovini ameriške politike največkrat zgodilo, da kadarkoli smo imeli demokratičnega predsednika, so pri prihodnjih volitvah po predsedniških izvolili republikanski kongres, ki je večinoma vse podr, kar je demokratični predsednik dobrega storil. To se je pokazalo v slučajih predsednika Clevelanda in Wilsona.

A osebnost in dosedanja uspehi predsednika Roosevelta so tako ogromni, da nikakor ni pričakovati, da bi Roosevelt kaj zgubil v kongresu. Njegovi načrti so tako dalekosežni, njegovi cilji tako pošteni, da mu poštenost in resno voljo hote ali nehoti priznavajo tudi politični nasprotniki. Ni čuda, da danes na političnih shodih ne slišite drugega kot — Roosevelt in Roosevelt. Posamezni kandidati se bojijo govoriti o svojih lastnih aktivnostih. Osebnost Roosevelta presega vse drugo.

Roosevelt je bil izvoljen od demokratov in deloma tudi od pripadnikov drugih političnih strank, ki so bili siti do grla skrahirane republikanske politike in depresijskega zla, v katero neizogibno vodi velekapitalistična politika republikanske stranke, ki vodi za tem, da posameznikom, ki so bogati, pomaga še do večjega bogastva, narodu pa, ki je sirotin, pomaga do večje sirotnosti.

Vešči opazovalci političnega položaja trdijo, da bo po letošnjih volitvah 6. novembra postal Roosevelt še bolj, močan v svojem uradu kot je danes. V obeh zbornicah kongresa bo imel po volitvah še večjo večino kot jo ima danes. In ko bodo volitve zaključene, tedaj bo šel predsednik na delo, na delo družabnih reform, kakoršnjih ni predlagal še noben predsednik kongresu Zedinjenih držav.

Predsednik Roosevelt dobro ve, da ako se danes korenito ne spremenijo družabne in gospodarske razmere v Ameriki, da zna sicer za par let zginiti kriza in depresija, toda se bo slednja v nekaj letih s toliko večjo silo zopet vrnila. Tak položaj je treba enkrat za vselej odpraviti.

Med prvimi predlogi, katere bo predsednik Roosevelt predložil prihodnjemu zasedanju kongresa, bo predlog za starostno zavarovalnino, potem pa predlog za brezposelno zavarovalnino. Proti obema predlogoma nastopajo republikanci s silno zapeljivo propagando, češ, da je Roosevelt nevaren radikalec, ki hoče zapleniti privatno premoženje. Roosevelt je pa mnenja, da Amerika nikdar več ne sme videti prizora, ko petnajst milijonov državljanov koraka brez posla in zaslužka po ulicah in preklinja vladu, pod katero živi, ki ima, toliko bogastva, toda ne kosa kruha za sicer zdrave, žilave in poštene ljudi!

To ima Roosevelt na vidiku, da prinese na razmišljanje prihodnjemu kongresu. Rojaki, državljani! Ali želite stare depresijske čase, ko je velekapital pod republikansko nasilno vladu pometal z vami kot tornado z naselbinami, ali želite ljudsko vladu, svoje pravice kot človek, ki je absolutno opravičen, da srečno živi na tem svetu?

Če ste za depresijo, za vladu velekapitala, za starinske razmere, volite republikanski tiket. Ako ste za napredek, za brezposelno in starostno zavarovalnino in pokojnino, ako ste za Roosevelta in mu želite dati še več moči, tedaj volite straight demokratični tiket! Naredite križ v krogu pod petelinom. S tem ste glasovali za Roosevelta in njegove prijatelje.

Slovenska posojilnica

V skladu z našo obljubo, da bomo od časa do časa poročali naši javnosti o delovanju slovenske posojilnice, želimo tem potom podati tozadevno poročilo.

V prvi vrsti smatramo za prijetno dolžnost se zahvaliti našim vlagateljem, delničarjem in ljudstvu sploh za vzorni red in razumno potrpljenje, izkazano našemu podjetju y težkih časih svetovnega kraha, ko je tudi naš zavod bil primoran ustaviti redno izplačevanje vlog.

Da pa bomo v splošnem vsi bolj na jasnem, hočemo podati pravo sliko o položaju naše posojilnice. Z ozirom na to se moramo ozreti na mesec junij 1930. Ta čas je imela posojilnica premoženja v vsoti \$2,384,093.00, vlog pa v vsoti \$2,068,337.00. Rezerve in nerazdeljena dobička je bilo \$81,656.00. Ta finančni pregled jasno kaže absolutno nadsolventnost naše zavoda. Potem se je pričel svetovni finančni polom. Cene vrednostnim listinam so padle

v skoro brezvrednost. Zavodi, ki so imeli denar vlagatelj investiran v vrednostnih papirjih, kakor v bondih in delnicah, so bili prisiljeni zapirati vrata. Posledica temu je bila, da je bil kredit ustavljen in tako so tudi tovarne prenehale z obratom. S prenehanjem dela je prišlo nad dvanajst milijonov ljudi ob zaslužek. Cene živežu so padle tako nizko, da je bilo farmerju komaj vredno obdelovati zemljo. Ljudstvo je postalo razburjeno in v strahu za svoje prihranke je hitelo jemati iz bank denar, ne meneč se za grozne posledice, ki so vsled tega nastale. Denarni zavodi so imeli denar vlagatelj in delničarjev investiran. Te investicije se niso mogle trenutno spreminiti v denar brez občutne izgube, in tako se ni moglo ustreči zahtevam vseh vlagateljev.

Kakor vsi drugi denarni zavodi, tako so pri tem trpele tudi posojilnice in stavbinska društva. Glasom postave, smejo posojilnice posojevati le na domove in na zemljišča. Ta posojila so napravljena za gotovo dobo z odplačevanjem enega odstotka posojila na mesec. Gotovine so posojilnice imele le toliko na rok, da se je normalnim zahtevam vlagateljev lahko ustreglo. Prevelike in prepogoste zahteve za denar pa so kmalu izčrpale gotovino in posojilnice so bile primorane ustaviti izplačevanje.

Pri tem moramo omeniti, da ravno panika je dokazala, da so bili principi, na katerih so bile posojilnice zgrajene, pravilni. Ko je bila leta 1867 prva taka družba ustanovljena v državi Ohio, je vključila v pravila, da sme v slučaju panike ustaviti izplačila in plačevati le gotove vsote od denarja, ki pri sproti v blagajno. Če bi posojilnice imele te legalne in pogodbene pravice, bi morale že v začetku panike vse zapreti vrata, kar bi imelo za posledico splošno in popolno gospodarsko propast tako dolžnikov kot vlagateljev.

Posojilnice v državi Ohio kakor drugod, imajo že štiri leta pred seboj zelo težak problem. Na eni strani je nad štiristo tisoč dolžnikov, ki vsled brezdelja ne morejo plačevati na dolg. Na drugi strani je pa nad dva milijona vlagateljev, izmed katerih jih je bilo mnogo v potrebi za denar. Pomoč od strani državne in zvezne vlade bi bila nujno na mestu. Toda v splošni konfuziji in v strahu pred ljudstvom so zakonodajne, namesto konkretnih zakonov, predvidevajočih pametno rekonstrukcijo, izdale zakone večinoma v prid tisti zaščiti dolžnikom tako, da svojih obveznosti niso plačevali, četudi so bili denarno zmožni.

Žele leta 1933 je zvezna vlada nastopila s programom uspešnega oživljenja gospodarskih in denarnih ustanov. Ustanovila je korporacijo za zavarovanje bančnih vlog, kar je takoj do prineslo več zaupanja v banke. Ustanovila je tudi Home Owners Loan korporacijo, ki naj bi prevzela posojila bank in posojilnic na posestvih, posebno na malih domovih, ki so bili v nevarnosti, da jih lastniki izgube na javni dražbi. S tem naj bi se tudi od pomoglo bankam in posojilnicam, ki bi prejele v zameno za zamrznjena posojila državne bonde, katere bi se spremenilo v denar in tako pomagalo vlagateljem. Ogromno delo, ki ga ima ta korporacija, pa je najbrže vzrok, da posojilnicam v tem oziru še ni veliko pomagano, kajti te imajo danes še tisoče in tisoče posojil na posestvih revnih ljudi, ki nujno potrebujejo refinanciranja. Vlada je tudi ustanovila korporacijo za zavarovanje vlog v posojilnicah. Mnenje predsednika te korporacije je, da izmed enajst tisoč posojilnic jih bo komaj šest do sedem tisoč upravičenih do zavarovanja, druge pa se bodo morale reorganizirati.

Oglejmo sedaj našo posojilnico. Priznajmo, da se tudi ona ni mogla izogniti težko, v katerih so bili vsi denarni zavodi. Priznajmo tudi, da so bile te težkoče v precejšnji meri prizadele, kakor radi splošnega brezdelja, kot vsled nepremišljene taktike posojilnici masprotnih interesov. In tako se je zgodilo, da se je zgodaj meseca julija 1930 pričel naval na posojilnico. V šestih mesecih, od junija do decembra, je posojilnica izplačala vlagateljem vsoto \$310,563.00 ali skoraj 14 odstotkov celotnega premoženja. V letu 1931 je izplačala nadaljnjih \$365,085.00, kar je približno dvajset odstotkov skupnega premoženja. To je bil jasn dokaz, da je bila posojilnica v dobrem stanju ob času, ko se je pričel naval in da škodljivo šepetanje, ki je delo-

ma privedlo do navala, ni bilo na mestu. Da se je gori omenjeno gotovino moglo izplačati, smo morali prodati hipoteke (mortgages) v vsoti \$297,399.00 ter smo si tudi morali izposoditi od RFC vsoto \$155,000.00. V decembru, 1. 1931, smo morali omejiti izplačevanje vlog. Ta korak je bil nujno potreben, tako za ohranitev zavoda, kakor za varnost denarja ostalih vlagateljev. Od takas smo plačali vlagateljem v gotovini \$48,000.00. To je sicer na videz majhna vsota, toda če pogledamo naslednji seznam o plačevanju dolžnikov na posojila, bomo videli, da je bilo pod okoliščinami kaj drugega nemoogoče.

Datum	Neplačane obresti stalih obresti	Odstotki zaobresti	Skupna posojila na posestva
Do 31. dec. 1929—	\$ 7,653.68	6%	\$1,850,641.00
Do 31. dec. 1930—	\$10,443.70	8%	\$1,814,632.00
Do 31. dec. 1931—	\$24,919.18	25%	\$1,383,000.00
Do 31. dec. 1932—	\$40,976.81	49%	\$1,140,000.00
Do 31. dec. 1933—	\$58,074.84	85%	\$ 939,000.00

Iz gornjega seznama je tudi razvidno, da je brezposelnost stalno naraščala. Dočim so znašale zaostale obresti v letu 1929 samo šest odstotkov, so se v letu 1933 zvišale na 85. Torej je lahko razumeti, zakaj niso ljudje plačevali svojih obveznosti. Nekaj jih je bilo seveda tudi takih, katerim se vsled padca cen posestvom ni zdelo vredno isto obdržati; taka posestva so zato prišla v last posojilnice.

Mnogi so napravili prošnje za refinanciranje pri HOLC. Teh prošenj je za vsoto \$600,000.00. Do sedaj smo prejeli \$100,000.00 v HOLC bondih v zameno za naše hipoteke. Te bonde smo prodali in denar vrnili RFC, kjer smo sedaj dolžni le še \$30,000.00. Kakor hitro dobimo znaten del HOLC bondov, za ke-

tere smo že vložili prošnje, tedaj bomo prosili za zavarovanje vlog pri posojilnici in bomo storili vse druge potrebne korake, da posojilnica čimprej zopet prične z normalnim poslovanjem.

Prepričani smo, da se delničarji in vlagatelji zavedajo, kot se mi, da imamo pred seboj važno in resno delo in da pri tem delu potrebujemo sodelovanja delničarjev, vlagateljev in vseh Jugoslovancev. Posojilnica je bila ustanovljena in vzdrževana v blagostanje in ponos jugoslovanskega naroda. Zato: ohranimo to našo ustanovo!

Za direktorij slovenske posojilnice, The International Savings and Loan Co.:

Dr. F. J. Kern in Leopold Kuschlan.

Iz življenja naših pionirjev

UREJUJE A. G.

Za danes imamo na vrsti pionirja, ki je med nami starosta in ki zasluži, da vsi vemo za njegovo ime! kajti njegova častitljiva starost sega že na 87 let. Ta mož ali starček se imenuje

Matija Slapko.

Doma je iz cerkljanske fare na Dolenjskem in stanuje sedaj pri družini svojega sina Antona Slapka, 773 E. 185. cesta, v Nottinghamu.

Slučaj je nanesel, da sem se odzval povabilu otrok imenovane družine na slavnost, ki sta jo obhajala Mr. in Mrs. Slapko, katero so jima priredili njihovi zavedni in dobri otroci, sinovi in hčerke.

Slavnost se je vršila v Slovenskem društvenem domu na Reher Ave., kjer sem našel med drugo veselo družbo tudi starega očeta - pionirja, kateremu ne bi vsled njegove živahnosti in veselosti nikdar ne pripisoval tako visoke in častitljive starosti, kakor jo je doživel. Menda Dolenjecem res pomaga ali jim je pomagala dolenjska kopljica, s katero so se kropili v mladih letih, da sedaj kljubujejo visokim letom in se ne dajo ukloniti vsaki sapici ali neugodnim vremenom nezdrave ameriške klime, burje in vročine, ki pada nanje.

Je že res, da je naš pionir oslabil in se je nekoliko stisnil skupaj kakor zrel sad na drevesu. Saj pravijo, da človek v starosti rase nazaj. Res ni več tak korenjak, kakor je bil takrat, ko je služil cesarja, toda njegov duh je še vedno čil in njegov srcé še vedno veselo, vedno mu uhaia na smeh, ker ga je sama dobra volja, kar je najbrže tudi veliko pripomoglo, da je mož dosegel tako častitljivo starost.

Ta naš pionir je došel v Ameriko leta 1891, pred 43. leti iz vasi Črešnjice, fara Cerklje, ne daleč od Kostanjevice ali svetokriške fare in znane božjepotne cerkve na Slinovah.

Pri Slapkotovih ni bila velika

domačija. Hodili so delat drugam, da so se preživeli. Oče našega pionirja je bil tesar in kot tak je hodil za delom, kamor je nanesel, pozimi v šume, drugace pa, če je pogorela kaka vas, da so s plenkačo in zaklatko stesali novo tramovje in "cimpre". Kar je delal oče, to je delal tudi sin. Pionir pripoveduje, da so nekoč ravno zopet postavili pogorelo hišo, ko je udarila strela in užgala, da je vse do tal pogorelo in zopet je bilo treba stesati drugo. Res, da ni sreče brez nesreče, če pogori vas, dobe siromaki delo.

Oče in sin sta mi pripovedovala, da so podirali staro svetokriško cerkev in nato sezidali krasno novo cerkev, ki še danes ponosno stoji. To potrjuje tudi moja filmska slika, katero sem vzel leta 1931 ravno tisti dan, ko se je tam vršil velik pogreb nekega slovenskega pilota, ki se je ponesrečil z zrakoplovom. Lep je ta kraj svetokriške fare, ki je ves obdan z bogatim poljem in vinogradi. Zares je težko pozabiti na take kraje ljudem, ki so skoro polovico svojega življenja preživeli na teh krasnih livadah, v tako lepi prirodi, kjer od vseh strani kratkočasijo milijoni zvonovi, kjer zvon trikrat na dan opominja ljudi k molitvi. Ob nedeljah je pa naravnost nebeško, ko se vse praznično obleče in se zbere okrog svoje cerkve po starih običajih, ki so vredni, da se nanje ne pozabi do smrti.

Toda naj človek živi še tako srečno in zadovoljno doma, človek ne zna ceniti prave sreče, ampak želi še večje sreče in boljše bodočnosti. Hrepeni po bogastvu, in to ga izpelje iz rojstnega kraja v daljni tuji svet.

Takrat so mnogo govorili o Ameriki. V Ameriki se zasluži denar v nekaj letih. Kako srečno bom, če grem v Ameriko! Doma je sicer vse dobro, toda če bom nekaj prislužil v Ameriki in se vrnem domov z denarjem v nekaj letih, si bom doma-

čijo lahko izboljšal, nekaj zemlje prikupil in srečno bomo živeli do smrti.

Tako, kakor je računal naš pionir, smo računali vsi, prav vsi, pa recite, dragi čitatelji, ki ste pred leti dospeli v Ameriko, če niste vi imeli ravno take namene in račune. Kdor je imel doma ženo in družino, je moral s tem računati, da se vrne nekako v dve, vsaj v tri letih. Drugi pa, ki smo bili še samei, smo računali, da se vrnemo v takem času, da se bomo doma lepo oženili, si kupili zemljo in živeli lepo v miru in zadovoljnosti.

Iz domovine smo gledali na Ameriko skozi lepa očala in videli samo zlate dolarje, kako jih bomo služili in si jih prihranili. Kar srce nam je gorelo po lepem zaslužku. Računali smo na krajcarje in jih primerjali s centi. Nikelj je že precej štel na starokrajski denar. Sam sem rad hodil uro daleč, da sem si na vožnji prihranil nikelj in tako so delali mnogi naši pionirji in ravno to jim je pripomoglo, da so postali dobri in varčni gospodarji, da so to, kar so, da imajo svoje domove in pa kredit, ki presega vse druge kredite na svetu. Kar reče ali obljubi eden teh, to tudi drži.

Sedaj naj nam pa naš pionir pove, kako je hodil v šolo. No, kaj takega še nismo slišali. Zapisali so ga v šolo. Drugi dan, ko je šel v šolo, ga je njegov sovrstnik razjezil in naš pionir, korajžen dečko, je nagajivca oklofutal. Ta ga pa zatoži učitelju in učitelj pa take "razbojnik" kaznuje na zelo neprijeten način. Našemu dečku je stisnil učitelj glavo med noge in ga po zadnji plati dobro nakresal s pušpanovim mazilom, kar precej peče.

Ta zdravila so se pa našemu junaku zdelo tako zoprna, da je sklenil, da šole ne bo več videl od znotraj in je tudi ni. Rekel je, da v šolo ne bo hodil več. Doma niso radi tega dosti porajali, bo še toliko bolj, češ, bo pa doma več delal in bo bolj koristen. Naš Matiček je ostal torej doma. Nauk je opravil pozneje brez šole.

Iz prvih let življenja ne ve dosti povedati. Ve še to, da je bil pri vsi birni v Leskovcu in da mu je bil boter Jernej Boškovec. Rojen je bil naš pionir leta 1847. Ko je bil star sedem let, mu je umrl oče. Poslali so ga služiti drugam. Prva njegova služba je bila pri Juriju Ostirju, štiri leta, druga služba pa pri Kusovih tri leta. Tu je bil že kojaški hlapec. Fural je in vozil vino na kolodvor v Brežice in Videm. Tretja služba je bila najboljša pri Mihatu Zelniku. To je bila poznana veljavna družina in sloveča hiša. Imeli so vsega na razpolago in našemu hlapcu je bilo vse prosto in odprto. Imel je nekakšno gospodarsko oblast. Sam gospodar mu je rekel: "Tu je vse odprto in prosto. Smeš piti, kadar in kar hočeš, toda pijan ne smeš biti. Lahko si odrežeš od suhega mesa ali špeha, mesene klobase pa pusti pri miru." Matija si je to dobro zapomnil in se tega držal. Pravi, da je bilo okrog 70 steklenic brinjevske in slivovke, ampak ker ni smel biti pijan, se je teh medicin posluževal le za silo, kadar je bilo zelo mraz in če je bil zelo utrujen. Pri Zelnikovih je bil toliko časa, da so ga klicali na nabor.

K naboru je šel v Krško. Pripoveduje, da se ga je bil tisti dan vseeno precej nabral, ker tukaj gospodar ni imel nobene besede. Bil je potrjen v prvi razred in sicer k lovskemu bataljonu št. 90. Šele sedaj je prišel do spoznanja velike napake, ki jo je storil v mladih letih, ko se je odpovedal šoli. Pri vojakih se mu je sicer dobro gojilo in pravi, da je bil to naj-srečnejši čas na svetu. Dobil je službo pri majorju, ki je bil Dunajčan in zelo dober človek. Dva konja je imel v oskrbi, ma-

jorjevega in svojega. Le enkrat je prišlo med majorjem in med njim nekaj navzkriž, ko je prišel za nekaj ur prekasno v vojašnico. Takrat mu je dal major štiri dni zapora, oziroma, da ni smel štiri dni iz hleva. Toda še to mu je bilo pred nastopom kazni odpuščen.

Po treh letih in treh mesecih se je vrnil domov k materi in očmu Francetu Novaku, ki ga je bila mati poročila po očetovi smrti.

(Dalje prihodnjič)

VESTI IZ DOMOVINE

—Na Zarenku, prijaznem hribovitu, Moravci, so pričeli odkrivati tako zvano Osoletovo jamo. Našel jo je pred leti neki možak, ki se je nekoč radovalno sklonil nad odprtino. Pri tem mu je padla v globočino žepna uro. Moža so navezali na vrvi ter ga spustili skozi ozko kamnito žrelo, ki se je nekaj metrov od vhoda začelo širiti v votlino. Kmalu je začutil pod sabo tla, kjer je ležala ura nepokvarjena ter se še ni ustavila, čeprav meri globočina kakih 12 metrov.

—Matevž Marinčič, posestnik na Galjeviči 254 v Ljubljani je po kratki bolezni umrl.

—Anton Prelec, uradnik drž. železnice v pokoju v Ljubljani, je umrl, star 56 let.

—Meniševska zemlja je hribovita in skalnata, posebno proti zahodnemu delu. Zato ni čudno, da skriva v sebi polno jam in brezdin, polnih najlepših arheoloških najdb. Sedaj so se našli fantazije opogumili in domala vse raziskali. Med drugimi so odkrili krili novo, doslej nepoznano Gabrovsko jamo, oddaljeno 20 minut od Dobca. Ta se odlikuje po razsežnosti in po krasnih kapnikih. Vhod v jamo je kmaj 1 m širok in drži 10 metrov navpično navzdol. Profundno se razširi na 15 metrov. Omenjena držita dva rova: eden proti severovzhodu, drugi pa proti jugovzhodu. Jama je polna lepih kapnikov in malih jezerc pomagih. Vsi se čudijo tej lepoti. Trdijo, da je bila v Zupanovih jami, pravijo, da ji je ta jama zelo podobna. Da obvarujejo lepoto jame, so fantje dali napravit železna vrata, ki bodo varovala vhod. V najkrajšem času bodo uravnali tudi hodnike po jami, napravili lestve pri vhodu in most čez prepad, da bo mogoče vsakemu ogledati si lepo Gabrovsko jamo.

—V Zgornjem Kašlju je umrl 71 letni g. Ignacij Mercina, posestnik in gostilničar. Bil je zelo zaslužni javni delavec in v tem kraju: ustanovitelj tamkajšnjih javnih društev, 20 let predsednik okrajnega šolskega sveta in 35 let občinski zastopnik in tajnik občine. Veličasten pogreb je pričal koliko je imel prijateljev.

—Na Raki pri Krškem je umrla v 74. letu starosti gospa Franciška Ličar, mati banskega svetnika g. inž. Milana, geometra g. Karla in učiteljice g. Pavle. Rajna gospa je bila strična pok. goriškega nadškofa dr. Sedeja in so jo poznali številni primorski Slovenci.

Če verjamete, al' pa ne ...

V petkvi izdaji "Cleveland Press" sem videl pismo, v katerem priporočajo Anton Skapin John Kosel in Frank Darar, naš ljudje volijo Frank Barbičev, našega državnega poslanca. Ker je v Frank Barbičev v Clevelandu bi ljudje radi vedeli, kateri Barbič je to. Ali je morda tisti, ki je na glavo padel?

Proletarec je izšel zadnji den na osmih straneh. In mislite, ljudje božji, na vsi osmih straneh Ameriška Domovina niti enkrat ni omenjena. Le kam je to za zapisat? Ne upanje je, da bodo pa drugi den popravili zamujeno, da bo kake pomote.

V KRALJESTVU LEVOV

IZVIRNI PREVOD ZA "AMERIŠKO DOMOVINO"

In baš to so trenutki, ko se primeri pri lovu na leve toliko grozno tragedij. Lovci, ki usreli na leva, ki prvi proti njemu, pa ga s prvim strelom dobro ne zadene, nima nobenega časa za drug dober strel, ker ga lev prej doseže. Pa tudi če lovec vdrugič ustrel in zadene leva na vitalno mesto, je njegov udarec v napadu tako silen in toliko njegova življenjska moč tako velika, da bo prej umoril lovca kakor pa sam poginil.

To strašno vizijo sem imel pred očmi, ko sem pritisnil kuro na klico in sprožil. Nikakor nisem trdil, da sem neizgledno živ, ampak da bo zadel moja krogla, bo nad Oso, katere glavo bo strel v svojem silnem žrelu. Kajti kakle je način lovega napada: svojo žrtev zgrabi s prednjima rokami, nato pa jo ugrizne v vrat ali pa v obraz. Domačini, ki so jih levi pomorili, so imeli večkrat pregrizane svoje lovske roke od dveh močnih levovih zob.

Zdi se mi, da smo morali vsi hribovci, jaz, Osa in oba fanta, ki smo bili z nama, predstavljati veliko največje strahu v tem romantičnem trenutku. Kajti v trenutku, ko je počila moja karabinka, je leva vrglo sredi čelente na tla, kjer se je prevrnil, nato pa na mestu mrtev obležal. Njegovo truplo je ležalo tako blizu Ose, da bi ga bila lahko dosegla s cevjo svoje karabinke.

Preko mene je prišla nenadna poboda. Osa pa je bila naravnost paralizirana. Toda v naslednjem trenutku se obrne k levu. Osi in zakliče:

"Zakaj si to storil, Martin! Kaj sem ga hotel ustreliti. . . Lepilo je bil moj lev! Ti pa si šel po ga ubiti!"

Trešč se po vsem telesu, sem si otrlo roso čelo. . . Kaj jamačem: bila je pač ženska. Naravnost sem s slabotnim glasom lalil nala.

"Saj si ga ti ubila, Osa. Tvoje krogla je bila, ki ga je usmrtila."

Ko smo prišli nazaj v taborišče, in ko so fantje leva odrli, dala Osa izrezati iz njega pravo moje .405 karabinke, da mi dokáže, da je bila to krogla, ki jo je puška in ne njene Springfield karabinke. Istega večera, ko sva gledala fante, ki so strgali in čistili kožo vsega mesa, sem stopil zraven neki fant Wagona, ki je malo prej pripeljal v naše taborišče, in ker je bil skoraj nikoli ne streli, sem mu povedal, da je bil Bukari, ki je imel v roki živali, temveč da jih samo nimam s svojim "čarovniškim očajem," se je obrnil k Osi ter jo prijazno vprašal:

"Mama, piga Simba?", kar se pravi po naše: Ali je gospa ubila leva?

Osa se je obrnila k njemu in se je nekoliko odvrnila: "Ne. Papa piga Simba."

Domačini teh planjav se ne poslužujejo bolj izobraženih besed "Memsabb" in "Bvana" — madame in gospod, — temveč so povzeli enostavno besedi "papa" in "mama."

Osa pravi, da je "mama" polovica afriških domačinov. Toda verjemite mi, da sem bil tega večera srečen, da sem jo imel živo poleg sebe, in istih misli je bila menda tudi sama.

Nekaj dni pozneje je zbudilo mojo pozornost žlobudranje, ki je prihajalo iz bližine, kjer je stal kuharjev šotor. Stopil sem tja, da vidim, kaj je, ter vteknil glavo skozi odprtino šotora. V svoje začudenje sem videl, da se je število črncev skoraj podvojilo.

"Dobili smo obiskovalce," je rekel Bukari. "Toda če želite, bodo takoj odšli."

Po njih vonju sem spoznal, da pripadajo enemu izmed plemen, ki prebivajo po stebah. Vsa njihova posest obstoja v nekaj ovcah, na katere pa preže levi, in tudi sami postanejo večkrat žrtve levov.

Bili so popolnoma goli. Nekateri so nosili razne okrasne in okraske v ušesih in okoli vratu. Njihovo edino orožje je obstojalo z nekaj sulic.

Njih glavar je bil starejši, približno šestdeset let star mož. Njegov obraz je imel tisočero gub, preko njegovih črnih pleč pa se je vlekel dolg, debel obronek, ki so ga svoječasno povzročili levovi kremplji.

"On pravi, da ve za kraj, kjer je mnogo levov," mi je rekel Bukari. Nato se je obrnil k staremu glavarju, ki se je priklonil ter prišel nekaj blebetati v svojem narečju.

"Kako daleč od tu?" sem vprašal nekoliko v dvomu.

Imel sem namreč tozadevne izkušnje z domačini, ki so se ponujali za vodnike. Hoteli so biti plačani v naprej — znamenje civilizacije. In ko so vas privedli na gotov kraj, pa zaželjenih živali ni bilo tam, so vam enostavno rekli: "Hm, še pred dvema dneva smo bile tu."

"Pravi, da ni daleč," je pojasnil Bukari.

Toda jaz nisem bil zadovoljen in povedal sem mu to. Sedaj je sledilo kakih deset minut vročega prepiranja in argumentiranja. Končno je Bukari dejal, da je morda tako daleč, kolikor moremo prevoziti v enem dnevu s trukom. Preračunal sem, da bi bilo to okoli petdeset milj in dejal, da iz tega ne bo nič. Poglavar je prišel razburjeno dokazovati in gestikulirati, nakar mi je Bukari dejal, da poglavar menda res ve za kraj, kjer je mnogo levov.

Ko sem slišal, kar mi je imel Bukari povedati, ki je tolmačil, sem vprašal Oso, kaj poreče ona na to.

"Nekaj mi pravi, da pojdimo," je rekla.

Dalje prihodnjič

Pridobivajte člane za S. D. Zvezo

Vsak dan ena

Zakaj Indijanci zajahajo konje od desne strani?

Ameriški Indijanci navadno zajahajo konje od desne strani in ne od leve, kot to delajo beli ljudje. Mislili so, da so se tega navadili od tega, ker so nosili roko na levi roki lok in pišce, a desno roko so imeli prosto, zato jim je bilo bolj priročno skočiti na konja od desne strani. Tudi sedaj,

ko nimajo Indijanci več loka in pišce, so si ohranili to navado. Belokožci zaježajo konja od leve strani in tudi ta navada ima svoj vzrok. V starih časih so nosili ob levi strani težke meče, zato so zajahali konje od leve strani, torej da so vrgli desno nogo naprej preko konja, da jim ni bil na poti meč. Tudi Arabci še danes zajahajo konja od desne strani.

1934	NOV.	1934
Su	Mo	We
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

NOVEMBER

10. — Društvo Glas Clevelandskih Delavcev, št. 9 SDZ, plesna veselica v SND.

10. — Klub Ljubljana priredi plesno veselico v S. D. Domu na Recher Ave.

10. — Društvo sv. Cirila in Metoda št. 18 SDZ, plesna zabava v Knausovi dvorani.

11. — Pevsko društvo Soča, koncert v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

11. — Samostojna Zarja, koncert v avditoriju SND.

17. — Društvo Orel, ples v spodnji dvorani SND.

18. — Društvo Spartans št. 198 SSPZ, ples v avditoriju SND.

18. — Pevsko društvo Cveto priredi opereto v Slovenski delavski dvorani.

18. — Društvo sv. Imena v fari sv. Vida, velika jesenska prireditev v novi šoli.

24. — Društvo Comrades, št. 566 SNPJ, ples v spodnji dvorani SND.

25. — Pevsko društvo Zvon obhaja 20-letnico v S. N. Domu na 80. cesti.

25. — Jugoslovanski vojni veterani, predstava v avditoriju SND.

25. — Proslava sedme obletnice ustanovitve podružnice št. 14 SZZ v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

28. — Društvo Napredek, zabava v S. D. Domu na Recher Ave.

28. — Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ priredi običajno veselico v Slovenskem domu na Holmes Ave.

29. — Pevski zbor Zarja, odsek Soc. Kluba št. 27. koncert v avditoriju SND.

DECEMBER

1. — Društvo Nanos št. 264 S. N. P. Jednote priredi plesno veselico v Sachsenheim dvorani na 7001 Denison Ave.

1. — Pevsko društvo Lira, ples v spodnji dvorani SND.

2. — Gospodinski klub "Na Jutrovem" S. D. D., prireditev v Slovenski delavski dvorani.

2. — Društvo Pioneers. HBZ, ples v avditoriju SND.

8. — Hi-Steppers Klub, ples v spodnji dvorani SND.

9. — Blau Donau, koncert v avditoriju SND.

15. — Rostabout Club, ples v spodnji dvorani SND.

24. — Slovenska mladinska šola SND, božičnica, v avditoriju SND.

29. — Društvo Na Jutrovem št. 477 SNPJ, plesna veselica v

Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

29. — Društvo Vipavski Raj priredi zabavni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave.

30. — Dramsko društvo Abrešvič, predstava v avditoriju SND.

31. — Pevsko društvo Soča, zabava v Slovenskem Domu na Holmes Ave.

Januar

5. — Društvo Napredne Slovence št. 137 SNPJ, ples v spodnji dvorani SND.

6. — St. Vitus Mothers Club, Prireditev v avditoriju SND.

12. — Interlodge League, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

19. — Dramsko društvo Ivan Cankar, ples v spodnji dvorani SND.

26. — Društ. sv. Janeza Krst., št. 37 JSKJ. Ples v spodnji dvorani SND.

27. — Dramsko društvo Ivan Cankar, predstava v avditoriju SND.

Februar

2. — Samostojna Zarja, ples v spodnji dvorani SND.

3. — Dramsko društvo Abraševič, predstava v avditoriju S. N. D.

9. — Društvo Spartans, št. 198 SSPZ, ples v spodnji dvorani SND.

10. — Workmen Sick Benefit Society, koncert v avditoriju S. N. D.

16. — Dramsko društvo Ivan Cankar, ples v spodnji dvorani SND.

17. — Slovenski Sokol, javna telovadba v avditoriju SND.

23. — Društvo France Prešern, št. 17 SDZ, plesna veselica v spodnji dvorani SND.

24. — Društvo Cleveland, št. 126 SNPJ, plesna veselica v spodnji dvorani SND.

24. — Društvo Lipa št. 129 SNPJ in društvo Cleveland št. 126 SNPJ praznujeta skupaj 25-letnico društvenega obstoja z banketom v S. N. Domu na St. Clair Ave.

Marc

2. — Orel Klub, ples v spodnji dvorani SND.

10. — Samostojna Zarja, prireditev in ples v spodnji dvorani SND.

24. — Dramsko društvo Ivan Cankar, predstava v avditoriju SND.

APRIL

27. — Društvo Orel, ples v spodnji dvorani S. N. Doma.

JULIJ 1935

2. nedeljo v mesecu — piknik Slovenske zadružne zveze na Močilnikarjevih farmah.

Euclid Rifle and Hunting Club

Piše: James Debevec

Kratka je ta storja in iz nje se učimo, da naj nikdo ne vtika nosu tje, kjer ga nič ne briga.

Nekaj tednov nazaj je bila taka nedeljo, kot bi jo umil. Ko nas je po prvi naši mama podprla z nedeljskim zajtrkom, sem postavil v vrsto bataljon mojih fantov, odprl vrata lovске graščine, kjer sta neomejena gospodarja naš Rex in

White in armada je odkorakala doli proti Metropolitan parku. Glavni in menda tudi edini namen pohoda je bil, da se naša četveronožna borderja nekoliko preletita in da bi jo, če bi slučaj nanesel, malo ubrala za kakim zajcem, če bi ga zlomek slučajno tam okrog nosil.

Vrh brega spustimo psa, ki jo zadržita doli po bregu, da se je kar kadilo, posebno za Rexom, ki je velik in se v zaletu ne more tako hitro ustaviti kot njegov pobratim White, ki je na kratkih nogah in lahko poljub-

no zabremza. Ostala armada se je pa počasi spuščala po strmi stezi. Nismo se bili na polovico pota v dolino, ko že zaslišimo našega Whiteja: jauuuu, ki je glas, ki pravemu lovcu napravi skomine, da te spreleti mrzlo in vroče in se ti zdi, kot bi po hrbtu gomazelo devet milijonov mravljincev in bi prvi zastavo nosil.

"Na zajca je stopil," razlagam svojim fantom, ki so jo hoteli po vsej sili ubrati za psmi, meneč, da bodo zajca lahko vjeli. Komaj sem jih udržal in jim dopovedal, da je zajec sedaj že najmanj v drugem countyju. Kot bi peklenšček polhe gonil, je šlo gori po grabnu in potem se je divja gonja obrnila gori v hrib na drugo stran parka. Tedaj sem poklical pse nazaj, da se ne izgubijo.

Kakih deset minut smo morali čakati, da sta prišla nazaj vsa upehana. White me je ne-

kako ježno gledal, češ, da mu ne pustim zabave, Rex je bil pa videti vesel, da je smel priti nazaj, ker on namreč še ne ve za gotovo, za kaj prav za prav vsa stvar gre. Samo White-tu pomagala, ker misli, da je taka postava v Ameriki.

Potem smo stikali še nekaj časa po grmovju in ko se nam je zdelo, da bo kosilo na mizi, smo se obrnili proti domu.

White je stikal nekje po bregu in šnofal po luknjah in votlih drevesih. Kar srce se mi je smejala, ko sem ga opazoval in si mislil, da če bo zdrav in pri moči, da takega psa ga ne bo v Ohio. (To mi bo Tone Glazar potrdil brez komentarja).

Naenkrat pa White strašno zatuli, da sem še jaz, ki me ne uplašijo kmalu kaka stvar, hudo prestrašil. Pogledam proti njemu in vidim, kako se valja po tleh pri nekem drevesu. Skočim gori v breg in vidimo, da je vtaknil svoj nos v nastavljen past, ki se je sprožila in ga pri- jela za prednjo tace. Ne vem ali je vsled jeze ali strahu, hlastal okrog sebe, da si ni noben upal blizu, ker zobje so zobje in če se rabijo v nepravem trenutku, ne pride prav.

Jamranje svoje milega tovariša je zaslišal tudi Rex, ki je prilomastil na lice mesta in prav od blizu pogledal, kaj drži pobratima. Tu je pa Rex napravil veliko pomoto, ker prijatelj gori ali doli, White ga je zgrabil za stegno, da je Rex obupno rekel, da boli. Zgrabilim Rexa za rep in ga vlečem proč in tako je bila situacija žalostna in smešna obenem:

past je držala White-ta, White je držal Rexa, jez pa tudi Rexa, seveda na drugem koncu. Nekaj sekund se tako držimo in čakamo, kdo bo prvi odnehal, potem se pa White spomni in Rexa spusti. Ta jo ubere proti domu, kar so ga noge nesle. Tako je bila ena točka rešena.

Sedaj je bilo treba rešiti pa drugo. Ko je White Rexa izgubil iz svojih zob, si je hotel izposoditi mojo roko ali pa vsaj stegno, kar sem pa v zadnjem trenutku preprečil s tem, da sem odskočil. Potem se pa naš Bobby spomni, da zgrabi debelo palico in jo s poklonom poda Whiteju, ki jo tudi ročno za-

grabi. To priliko pa porabim jaz, da zgrabim psa za vrat, Bobby odpre past in White veselo poskoči in jo uprasne doli po bregu. Ko je bil enkrat v dolini, se pa premisli in pride nazaj, pa se mi z milim pogledom zahvali za pomoč. Past ga ni dosti prijala, saj niti šepal ni, ampak jo je potem takoj ubral v bližnji grm pogledat, če tam tabori kak zajček.

Ko smo prišli domov, je naš Rex že čakal in nekaj časa je nekam postrani gledal svojega tovariša. Ko je videl, da je ta v normalnem stanju, je šel prav počasi k njemu, ga povohal, potem mu je pa nekaj na ušesa zašepetal. Nisem razumel, kaj mu je rekel, ampak zdi se mi, da je Rex rekel: "Obloda, pusti drugič moja stegna na miru!"

Naše fantje se opozarja, da v torkle 6. novembra pridejo na strelšče v dvorano Slovenskega doma na Holmes Ave., ker se prične streljanje v dvorani.

Vršila se bo mesečna seja, ki bo zelo važna. Ukreniti je treba vse potrebno radi srnjakove večerje, namreč, kdo bo za Miklavža, da nam bo srnjake pri- nesel, seveda ne za boholnaj. Dalje je treba ukreniti, če bomo kupili dvajset sodčkov vina, ali samo tri. Nadalje bo treba odločiti, če bomo streljali vsak torkle ali samo enkrat na leto.

Torej pridite v torkle, če morate ne kandidirate za governorja ali senatorja, da se vam roke ne tresajo, ko boste čakali izid volitev. Mi, ki nismo "ronali," smo mirnih rok, kot bi bili iz kraškega delani.

V sredo smo oddali zadnjo salvo za letos na strelšču zunaj. Pri velikem ognju smo se kisali brez marele. Potem smo pohvalili Močilnikarja, da je letošnega dobrega napravil, nakar smo o d plesali po opolzki White cesti domov. Izid streljanja ni bil posebno dober, ker smo streljali že v mraku in smo golobe bolj duhali kot videli.

Slakar 21
Plesec 19
Zabukovec 18
Mandel 18
Dolenc S. 18
Močilnikar 16
Sepic 14
Debevec 14
Jerič 12
Jazbec 19

(Nadaljevanje)

Za odborov predlog \$8.00 dnevnic je glasovalo 54 in proti predlogu pa 27 delegatov.

Popravila k zapisniku.

Sestra Zalokar pripomni k zapisniku radi glasila. Članstvu se ni treba bati nobene naklade, ker tisth 5c, ki jih sedaj plačujemo v upravni sklad bo popolnoma zadostovalo za kritje stroškov za upravo glasila.

Na mesto br. Kapelj se mora glasiti, da je br. Klemen poročal za samostojno glasilo.

Brat Balant predlaga, da se zapisnik sprejme s popravki. Brat Dolžič podpira. Sprejeto. Zapisnik sprejet s popravkom.

Brat Pucelj priporoča dopisovalcem lokalnih listov, da naj bolj stvarno poročajo v naše liste.

Glavni tajnik prečita pismo od Jugoslav Section od Ohio Association for Unemployment Insurance, v katerem nas vabijo, da naj bi naša zveza še nadalje sodelovala s to organizacijo, kot je v preteklosti. Ter obenem vabi vsa društva, ki še niso člani te organizacije, da pristopijo.

Predlagano in podpirano, da se za naprej. Sprejeto.

Brat Pucelj predlaga, da se odbor za pravila razpusti in le br. Kushlan ostane še nadalje, da bo sodeloval pri ureditvi pravil za tisk. Sprejeto.

Zbornica zboraže danes do 5 ure popoldne.

Odbor za pritožbe.

Pritožba dr. št. 56. Sestra Zalokar ugovarja proti razsodbi tega odbora in pripomni, da se je društvo čutilo užajeno, ker je gl. odbor zahteval originalni zapisnik njih sej. Niso si pa nikdar osvojile kake pravice nad gl. odborom najmanj pa, da bi si kaj takega osvojile iz sovraštva proti komurkoli pri društvi ali pri Zvezi. Me nismo nikdar zahtevali kaj takega, kar po pravilih ne bi bile upravičene. Glede sestankov, ki jih je to društvo sklicalo, so imeli prav iskren namen za dobrobit Zveze.

Odbor utemeljuje svoj sklep.

Sestra Zalokar zahteva, da se prečita obtožnico gl. odbora.

Za odbor sestra Jerman prečita obtožnico gl. odbora in obtožnico dr. 56. Brat Kapelj predlaga, da se članicam društva št. 56 da kredit zato, ker so imele toliko odločnosti, da so se drznile stopiti na dan. Podpirano.

Brat Durn zagovarja članice društva št. 56 ter misli, da so bile članice do zadostjenja opravljene. Priporoča, naj gl. odbor kakor tudi članice društva št. 56 umaknejo to točko iz svojih za-

(Dalje na 4. strani)

Vlada pomagala 1,400,000 farmerjem

Washington, 3. novembra. W. J. Myers, governor vladne organizacije za pomoč farmerjem je naznanil včeraj, da je vlada dosedaj pomagala že 1,400,000 farmerjem iz zadrege. Posodila ali podarila jim je dosedaj skupno \$1,900,000,000. Nad 400,000 farmerjem se je znižal njihov dolgi obresti. Le redke so danes farme, katere morajo siloma prodati, ker si skoro sleherni farmer lahko danes pomaga naprej, je izjavil Mr. Myers.

Anglija se polagoma vrača k delavski vladi

London, 3. novembra. — Angleska delavska stranka prihaja zopet na površje, potem ko je l. 1931 doživela velik poraz. V preteklih tednih so se vršile volitve v razne občinske odbore in delavska stranka je dobila vsega skupaj 652 sedežev. Od teh jih je bilo v Londonu 457. Sicer pri teh volitvah ni šlo za nobene važne narodne zadeve, pač pa je stvar lokalnega pomena, toda dejstvo je, da se Anglija obrača napram delavski stranki za izhod iz krize.

MALI OGLASI

Stanovanje

se odda, pet sob, kopališče, gor-ga voda, elektrika, prostor za pranje, gorkota. Vprašajte na 1172 Norwood Rd. (260)

Pes se je zgubil

preteklo nedeljo, 28. oktobra. Pes je lovske pasme, rjave dlake z belimi lisami. Licence št. 53698. Kdor ga je slučajno dobil je proščen, da ga pripelje na 7513 St. Clair Ave. (261)

Kravo

bi rada kupila, fine pasme, Jersey ali enako, dobro mlekarico, mlado, brez rogov. Ako ima kdo kaj sličnega, naj se zgasi na 881 Babbitt Rd., ali pa naj piše na naslov: Mary Prostor, Box 143, Noble, O. (260)

Piano

v dobrem stanju bi rad kupil. Kdor ima kaj primerne, naj pusti naslov v uradu tega časopisa. (261)

Bodite pripravljeni

Kupite si premog že SEDAJ.
L. R. MILLER FUEL, INC.
1007 E. 61st Street. ENdicott 1032

Maytag pralni stroj
samo \$49.50
Mandel Hardware
15704 Waterloo Road
odprto zvečer

VOLITE ZA George PALDA

ZA SODNIKA
COMMON PLEAS SODNIJE

6 letni termin

Mr. Palda je odvetnik že od leta 1903 in uživa med narodom velik elces kot mož poštenjak. On je bil med onimi, ki so se borili proti East Ohio plinovim družbi, ki bo morala povrniti odjemalcem \$120,000,000. Odobren je od Citizens lige in od Cleveland Federation of Labor.

Mr. Palda je rodom Čeh in zato je naša dolžnost da volimo zanj.

Njegove ime dobite med kandidati za Common Pleas sodnijo, ter getovo napravite križ pred njegovim imenom.

Kača

Za "A. D." prestavil M. U.

Poštari so dvignili vstopivsemu kupico nasproti.

"Ah, gospod lovec, mojster-ski strelci! ... Sedaj prihaja razpoloženje! ... Ze dolgo nisem imel časti! ... Na, kako je s kroglo? Ali gre še vedno lepo ravno ali pa je že minil čar, pred katerim ima Mlinar tak rešpekt? ... Da veste, dolžni ste nam še nekaj pojasnila od tistimal. ..."

A to ni prišlo baš od srca. S plašnim pogledom proti stari je poštar obmolnil.

Primož je malomarno odvrnil pozdrav ter se samcat vsedel k prazni mizi. Kaj naj bo pa to? Celo ona, zaradi katere je prišel, in ki je postavila predenj mero vina, se mu je po kaj čudnem pozdravu izmaknila, izmaknila se dotikljaju njegove roke. "Ja, ti, kaj pa je z vami? Ali ste se vsi skup nažili strupenih gob ali kaj?"

Sklonila se je bežno k njemu in mu zašepetala. "Povedala ti bom, potem zunaj, če bo prilika."

"Ze raje notri, veš, ob kaki drugi priložnosti—razumeš?"

A ona je le kratko in odločno zmajala z glavo ter ga prepuštila njegovi kuhajoči jezi.

Poštari tam preko je globoko zastokal v svoj kožarec. "Nu, kaj hočemo, kaj? ... Kje je nekdanja udobnost dobrih starih starih časov? ... Kako je bilo tu lahko veselo od lepih nedeljah, moj Bog, ako pomislim! ... Štefan za štefanom in če so gospodje iz Samoborja prišli. ... Ni več tistih ljudi od nekdanj in tudi vina ne. Stare korenine izumirajo, ljudje in trte. ... Na, ja, in nekega dne bomo tudi mi izumrli. ..."

In Mešetar je strupeno pljunil. "Vse zaradi te nove ceste, proklete!"

Mlinar je prikimal. "Ki nam je sploh treba ni bilo."

"Sam hudič jo je začel delati. Nihče je ni rabil. Se tisto malo kupčije bo pobrala od nas in nam jo pokvarila. Umazana stvar je to. Vlade roke so se v njej umile. Erarski gozdovi tam gori, kaj brigajo ti nas?"

"Toliko, da bodo gozdarji in logarji kradli ravno toliko, kolikor so do sedaj," je ugovoril ravnodušno poštar. "Le da bodo imeli toliko več dobička, ko bo sedaj cena lesu, ki ga kupiš v gozdu porastla. Saj vidite pri grajskih, kako se je sekanje razmahnilo v gozdovih, ki so še izza turških časov in kaj jaz vem od kedaj sem rastle. Z ljudskim gospodarstvom in otvorenjem ceste si napolne usta iz časopisov. In tudi malo protekcije zraven, brez katere ne more iti, dokler vladajo uradniki. Nu, ja in pa da tistih par vlaških babnic gori v vlaških vaseh tudi lahko povohalo sem in tja kake moške hlače. To je gospodarska politika. In pa da bo visoko domobranstvo lahko lažje prevajalo bataljone in topove od Save do Kolpe. To imenujejo stratetske vzroke. A staro steklarstvo z vsemi ljudmi tam zadaj v grabnu so pustili spletniti in propasti. Sedaj pa naj menda pošta vozi gori do vlaških babnic, ki niti bratne znajo, da si za njih zadnjicami voščijo volkovi in lisice lahko noč? ... Na, naša nedeljska žezja je našla svojo pot do tu sem tudi brez kilometerskih kamnov, kaj? ... In to je minulo. Novi časi, da, novi časi z vso svojo navlako."

"Boga mi, Boga mi, da so mi bili stari časi ljubši," je dejal težko sem od svoje mize star hrvaški Zagorec. "Bošnjak je

prihajal z ognjem in smrtjo, volkov smo imeli, da so kar tulili v zimi, a vendar je bilo tudi pravice za ljudi, pravičnosti in en cesar. ..."

"Da te žandar ne sliši, boter. Ta strelja in zapira za kralja, bi plačal gor!"

"Zaradi mene naj me zaprejo in obesijo, bom vsaj brez skrbi," je odvrnil Hrvat mirno. "Vam tam preko je dobro. Od kupili ste se že, mi bomo še sto let čakali. A zadruga, te seveda, nam razdirajo. Bogami, pa tudi banu v Zagrebu se upam to v lice povedati in vsem madžarskim židom—za nas cesarske, dokler bomo živeli, ni kralja na svetu. Pa četudi so nas prodali madžarskim židom, od katerih vseh prihaja kuga. ..."

Pljunil je in izpraznil svojo čašo na požirek. "Madžari in Jude to je vseeno. Kje pa je bilo toliko Judov prej v deželi?"

Poštari je, kakor tisti, ki največ ve, prikimal. "Saj je bil Kossuth tudi žid, kakor pravijo."

Mlinar je zazelhal. "Ah, kaj, pocrkajo naj vsi skup. Kuga naj jih pobere in hrib naj jih požre—z vsemi cestami, prokletimi."

"Saj jim tudi že gre slaba. Nesreča za nesrečo. Pravijo, da je pričel ves breg polzeti."

"Naj le polzi. Da bi se zadušili v kamenju in zemlji."

"Noben presek ne drži več, nobena škarpja ne obstane. In umirajo kakor muhe."

"Prav tako, le naprej tako. Ko pa že naokolo studenci usihajo radi njih razstreljevanja. To je znamenje. Ni blagoslova!"

"Ga tudi res ni. Prokletstvo se drži te ceste, kakor vseh takih stvari. Kakor se drži železnice in te proklete brzozjavne žice."

"Vse samo zato, da lahko človeka bolje in hitreje oskubemo. Zato, da se žandarji in iblajtarji lahko prav lepo komod in marljivo šetajo po meji."

Poštari je dvignil svojo kupico proti luči. "Ja, kje so tisti časi, ko je poštni voz drdral s foršpanom in priprego iz Celja preko Zidanega mosta, vozil na Krško bolje? ... Tedaj je bilo trgovine in prometa, tedaj je bilo vina, močnega in čistega; ... In ceno vse! ... Ceno. ... Šest krajcarjev, osem krajcarjev stara mera. Za dva zekserčka si ga lahko nasrkal, da si v grob legel! ... Kje so tisti časi?"

"In cel ducat žemelj za štiri krajcarje," je spominjal stari Hrvat, "in za petdeset krajcarjev ali pa en goldinar odrezek kože, da si imel usnja za par čevljev. Tedaj se je živelo!"

"In kljub temu je trgovina cvetla in bolje nego danes, ko je vse trikrat dražje in drug drugega izpodjeda. So pač bili časi, ko ni vsak—"

Poštari je nenadoma obmolnil in izpod košatih obrvi nametlično proti Horvatički.

Ta je bila vstala in se odsukala k Primoževi mizi. S težko roko se je oslonila na njegove rame ter se obenem okrenila z obrazom proti drugim.

"Le kar naprej govorite. Jaz nisem še mrtva in ni treba, da zadržujete sapo kakor pred mrličem ali prikaznjo. Čeravno morebiti sem, S tem se moram pogovoriti. Da, da, časi! Tudi jaz sem nekdanj bila mlada in lepa! In od tega pride vse, od mladosti in nje grehov. He, takrat bi bila lahko dobila

takega mladega znamenitega strelec. Nebo v vašo škodo. Čeravno pravi gospod grof: stara Horvatička, krotka! ... Čeravno si mislite sedaj: prokleta vlačuga stara, stran se drži od mene! ... Čeravno sem morebiti bila. A take imajo moški radi. Ježeš, v mojih mladih letih če bi mi bil prišel tako pod roko—kar pojedla bi vas bila bila same ljubezni. Sem marsikaterrega." Primaknila je stol ter težko sedla. "Nekaj se imava namreč pogovoriti, lovec in jaz ... Nekdo hodi po gozdu," je zasikala Primožu v uho, "ustreli ga."

Košutnik se je nekako v zadregi odmaknil ter zvedavo pogledal proti Berti.

"Kdo? ... Koga?"

"Saj ni treba, da mlado gledaste, ki vas z njim goljufa in z njim drži," je dejala stara. "Je baš taka, kakršna sam jaz nekdanj bila. Tisti se potepa po gozdovih. Ustrelite ga!"

Primož je razumel in pristal. "Dobro, dobro, mu bom posvetil."

"Tisti je, ki je mojega Brankeca ubil," je šepetala Horvatička. "Zaradi tiste tam, ki vas goljufa, prav zaradi te. Baš taka, kakor sem jaz. Vam. In tudi mene bo ubil. Puško ima. Vaše srnjake strelja. Vedno se plazi okolo hiše. Kakor volk. Kakor prikazen, strah! Le kaj kmalu ga ustrelite."

Košutnik je postal pozoren. "Tisti z opanko?"

"Tisti, tisti. Ta je mojega Brankeca ubil. Brankec je bil moj sin. Tako vaših let. Studiran gospod je bil!" Še tesneje se je zrinila k njemu. "Se eno hčer imam, v samostanu jo vzgajajo. Fino, lepo dekle. Otrok, pravim vam, kakor lilijska. Ta bo sedaj vse podedovala, da!"

Primož je zmedeno pogledal po strani in zvrnil pijačo na dušek.

"Ko bi bil ti moj sin mesto Brankeca, bi šepetala vroče stara, 'ti ne bi bilo treba nikomur služiti. ...' Prešerno ga je sunila v rebra. "Tak fajn fant in lepo dekle, še ne sedemnajst let staro, nedotaknjena še, kakor res. ... To bi bilo kaj. ... Še sama bi ji bila zavistna. ... Jaz sem bogata. Dosti imam denarja skritega—več, kakor si pa ljudje mislijo—a ne pravi nikomur. ... In potem je nekaj prešinilo nje obraz, kakor tajinstvena senca. "Ježeš, da, če je sploh še na mestu! Vedno iščejo in snofajo v nočeh. Slišim jih. Cigan in finančarja dva izpodkopujeta skupaj pod menoj hodnik, a Brankec jima sveti. ... In jaz si ne upam. ... A ona tam, tista ničvredna vlačuga, ako pošljem njo, ta bi še z njimi potegnila. Ta bi jim odprla vse vrata, da pridejo pome. ... Ježeš, ko bi hotel tak moški pri meni v hiši čuti, ne bi prestajala takih noči!" Pričela je vpiti. "O, zakaj se nisem poročila? Mar mislite, da se ne bi bil noben našel? Deset na vsak prst, sto na obe roki. Da, ko sem bila še v svojih letih: gospodje med njimi, sodniki in sodni pristavi, visokorodni gospodje, ki so si kar usta lizali ob pogledu name!" Zavedla se je in se prijelja za glavo. "Saj sem se vsa revna in zmešana. Ne vem več, kaj govorim. Bolna sem. Vse je neumnost. Molite raje kak očenaš zame in češčno Marijo za Konfinko, to staro vlačugo." In zopet je šepetala v njegovo uho. "A, vi, kaj sem vas že hotela vprašati? Gori v vaši domovini. Gorenjci ste nam. Kajne, oni ne hodi za vami? Mrfvi ne vstanejo, nikdar se ne izkopljejo iz groba, počivajo v miru? ... Mislim, mojega Brankeca, mojega Brankeca, katerega niso še našli. Zato ker ne počiva v posvečeni zemlji."

(Dalje prihodnjije)

(Nadaljevanje z 3. strani)

pisnikov in bo vsa stvar mirno poravnana.

Brat Vehovec pojasnjuje obdoroč odlok.

Brat Markelj pojasni zakaj je društvo št. 7 soglašalo z društvom št. 56 in pripominja, da bo društvo tudi v bodoče stalo na strani društva, ki bi bilo na ta način šikanirano.

Brat Dolčič predlaga konec debate. Sestra Vesel podpira. Sprejeto.

Brat gl. tajnik zagovarja svoj dopis, ki ga je priobčil po sestanku, ki se je vršil v Slov. Nar. Domu in še vedno vstraja pri tem, da taki sestanki niso priporočljivi za naše članstvo.

Brat Pollak pripominja, da bi bilo dobro, če bi bili tudi drugi odločujoči faktorji ohranili mirno kri, kakor se je to njim priporočalo.

Brat Černe pojasni kako je prišlo do obtožnice in sicer, ker je brat Kačar predlagal, da se mora vse upravni odbor Zveze odstaviti, a tega niso storili, ker ni bilo nikakih dokazov glede skrivde gl. odbora pri poverbi, ki jo je zakrivil g. P. Kogoj. Omenja, da po pravilih, ki so bila sprejeta na izredni konvenciji, je g. P. Kogoj upravičen do paid up policy.

Konvenčni predsednik opozarja zbornico k stvarnosti.

Brat Zalar od št. 17 predlaga, da glasujemo ali smo za ali proti razsodbi tega odbora. Podpiraso.

Razsodba odbora sprejeta z večino.

Sestra Zalokar ugovarja.

Odbor za plače nadalje poroča:

Odbor predlaga, da se plača gl. zdravniku za vsak pregled bolniških listin 25c.

Več delegatov se oglasi k debati.

Brat Zorič je mnenja, da po tem sistemu, ki ga imamo sedaj, bi bilo to preveč, če pa se spremeni, da bi gl. zdravnik pakazoval bolniško podporo, potem pa je priporočljivo 25c od listine.

Brat Dr. Kern pojasnjuje, da sistem, ki ga je priporočal br. Zorič ni baš priporočljiv, pač pa se bo v bližnji bodočnosti tudi ta sistem, ki ga imamo sedaj, izpopolnil. Misli, da bolniške listine morajo prihajati na gl. urad in od tam k zdravniku.

Predlog odbora za plače, da se plača 25c od vsake lastine gl. zdravniku sprejet z večino.

Račun za vodo \$3.50, se odobri.

Račun za dvorano, kjer zborujemo \$25.00 na dan.

Račun od A. Grdina \$27.50 za blazine na stoli. Toda iste ostanajo zvezina last, odobreno.

Določene so bile tudi plače sledečim odborom:

Odbor za prošnje in pritožbe.

Odbor za resolucije.

Odbor za pregledovanje knjig gl. urada za poslovno dobo od zadnje konvencije.

Odbor za plače.

Vsi ti odbori pa so odklonili vsako plačo. Pač pa se priporoča \$5.00 zapisnikarici odbora za prošnje in pritožbe. Zbornica vzame v naznanje.

Konvenčni podpredsednici \$10.00. Sprejeto.

Konvenčnemu podpredsedniku in njega namestniku J. Centa in br. Markelj \$10.00, ki pa naj si jih sama razdelita. Odobreno.

Konvenčnemu predsedniku \$50.00. Sprejeto brez ugovora.

Konvenčnemu tajniku se ni odločilo nobene plače, ker ima poleg svoje stalne plače tudi dnevnicu. Sprejeto.

Plača se vsem delegatom in gl. odbornikom transportacijske stroške. Sprejeto, in sicer 3c od milje.

Odbor za pregledovanje knjig in poslovanje gl. odbora od zadnje konvencije. Glasi se sledeče:

Odbor, katerega ste izvolili za pregled poslovanja, vam podaja naslednje poročilo:

Ta odbor ni pregledal knjig za posmrtnino ali bolniški sklad, pregledal je le upravne stroške v kolikor je imel na razpolago. Pred letom 1934 se je zapazilo, da se je porabilo povprečno med \$30.00 in \$37.00 mesečno za poštno znamke, kar v letošnjem letu so postavki za znamke in poštnino zelo nizki napram prejšnjim letom. Zakaj ta velika razlika ne vemo, to bo vedel povedati nadzorni odbor.

Pregledali smo nadalje zadnjo kampanjo, katera je stala zvezo okroglo \$2,600.00, tu so vštete nagrade društvom, posameznikom, zdravnik. Voditelj kampanje v listu Ray Grdina je prejel od tega \$350.00, članov se je dobilo v odrasli oddelek 286 in v otroškim pa 757. Kakor je razvidno iz teh števil, je bila kampanja precej draga, vsled tega ta odbor ne bi priporočal v bodočnosti potrošiti tako velike vsote. Precej velike vsote so tudi za oglaševanje in tiskanje. Ta odbor priporoča, da se v bodoče vsa večja dela razpišejo in oddajo tam, kjer je cenejše.

Nadalje S. D. Z. do zadnjega časa ni imela vladnih bonдов, sedaj ima 6 Home Loan bonds v vrednosti \$22,332.00. Večina drugega premoženja pa ima zveza na prvih zemljiških vknjižbah. Da te vknjižbe danes niso toliko vredne, kot je na knjigah, to je itak umevno, ne zdi se pa temu odboru pravilno, da se je v največjih slučajih posojevalo 50% vrednosti in v sekaterih slučajih celo več. Zahtevalo se ni nikakih plačil na glavnico niti v časih, kot je med leti 1920 in 1930. Veliko od teh ne plačuje obresti, kako plačujejo davke nam ni znano. Neplačane obresti so po večini tam, kjer je posojeno 50% ali celo več, ako prištejemo k temu še morebitne zaostale davke, bo zveza precej občutno oškodovana. Neplačane obresti so od 8c pa do \$11,136.27, brez tega zadnjega termina. Nadalje so narejena posojila v letih 1930 in 1932, katere cenitev je v več slučajih gotovo previsoka; močno se nam dozeveda, da je prijateljstvo igralo vogo na račun S. D. Z.

Na primer neko posojilo v vsoti \$16,000.00 se ne plačuje ničesar na glavnico in je že zaostalih obresti \$1,088.45.

Posojilo v letu 1930 za \$9,000.00, zaostale obresti \$984.66.

Potem posojilo na \$25,000.00 vrednosti v vsoti \$15,000.00, zaostalih obresti \$1,008.23, to so samo nekatere številke, tako dobimo približno sliko da se je posojevalo preveč posebno v zadnjih letih, ko so cene že držale navzdol.

Glede posestev, katere sedaj lastuje zveza, bi pa priporočali, da ako je le možno, da se prodajo, ker popravilo istih, davki in voda vzamejo skoro vse, kar se dobi za stanarino.

Glede zamrznjene imovine vam ne moremo dati boljšega poročila, kot ga vidite v poročilu bivšega predsednika nadzornega odbora v kupni vsoti \$38,290.60.

Knjige izkazujejo do konca junija sledeče:

Posmrtninski sklad	\$750,175.64
Odškodninski sklad	209,714.86
Upravni sklad	9,472.22
Pokojninski sklad	72,431.71

Skupaj \$1,041,794.43

John Pollock, preds. odbora za pregled poslovanja. Brat Durn želi pojasniti na posojilo \$125,000.00, če se je pod-

vzelo od strani gl. odbora glede zaostalih obresti tega posojila.

Brat Černe pojasni, da te obresti bi bile plačane, a ker je nar, ki je naložen na banki nemogoče dvigniti, so to upoštevali in kakor hitro bo banka začela izplačevati, bodo tudi obresti plačane na to posojilo, če pa ne se bo gl. odbor obrnil naravnost na clev. škofa, ki je podpisal garancije za to posojilo. Prepušča popolnoma konvenciji razsodbo.

Brat Kushlan pojasnjuje, da to posojilo je bolj varno, kot katero drugo, ker za to posojilo ne garantira samo ena oseba, pač cela fara z vsem farnim premoženjem in poleg tega tudi škofij, ki je garancijo podpisala.

K debati se je oglasilo še več delegatov. Razmotrivalo se je kaj bi bilo pač najbolje ukreniti glede posojil.

Brat Pollak pripominja, da bi gl. odbor moral vselej vsaj kaj odplačila zahtevati tudi na glavnico. Priporoča, da se v bodoče vsakih 6 mesecev da tozadevna poročila v javnost. Priporoča, da bi moral g. odbor gledati, da dobi vsaj obresti plačane.

Brat Kushlan pojasni, da je gl. odbor se potrudil in naredil kar je bilo mogoče napraviti v tej zadevi.

Brat Dolčič predlaga konec debate. Brat Lah podpira. Sprejeto.

Brat Pollak predlaga, da naj gl. finančni odbor sedaj še enkrat preceni ta posestva po sedanji ceni tako, da bomo vedeli koliko so ta posestva vredna.

Poročila tega odbora se vzame na znanje s pripombo, da ni gl. odbor to tudi upošteva.

Poročila glavnega odbora.

Glavni predsednik poda poročilo, priloženo tiskano.

POROČILO GLAVNEGA PREDSEDNIKA

Spoštovani delegatje in delegatkinje:

Dolžnost me veže, da vam dam moje poročilo odkar se prevzel urad glavnega predsednika Slovenske Dobrodelne Zveze.

Preveč bi se poročilo raztegnilo, ako bi hotel vse moje delovanje popisati. Kdor je zasledoval zapisnike glavnega odbora, je lahko videl in posnel iz njih, da je bil ves glavni odbor izjemno ene osebe vedno in povsod na delu za koristi in napred organizacije.

Na tem mestu se zahvalim vsem glavnim odbornikom, ki kooperativno delo in složno sodelovanje v teh težkih časih največje depresije in poloma v zgodovini Slovenske Dobrodelne Zveze skozi katero smo morali iti.

Ravno tako se zahvaljujem vsem društvom in vsem društvenim uradnikom in uradnicam in posebno zahvalo pa mi prejmejo društveni tajniki in tajnice, ki so imeli ogromno dela in so skrbeli kolikor je bilo mogoče v danih razmerah, da nismo izgubili še več članstva.

Vdeležil sem se vseh sej glavnega odbora in sem po moji skromni moči vedno in povsod delal za napredek in povzdignitev Slovenske Dobrodelne Zveze in njenega članstva, kolikor kjer mi je le bilo mogoče kaj storiti.

Veliko posvetovanja in kratkih sej med upravnim in finančnim odborom je bilo, ko nismo vodili zapisnika, posebi pri pregledovanju listin za posojila članom za assessment, spremembo sistema na American Experience Table of Mortality 4%, za selitev urada, za predelatev in potrebščine urada, za oddajo stanovanj, dokler nismo imeli oskrbnika za hiše katere last S. D. Z. Veliko članov in članic se je obračalo direktno mene, kako bi morala Zveza pomagati, da bi jim posodila prvo vknjižbo, da bi ne izgubili svojih posestev ali pa imajo nas posojilo pa niso mogli plačati zaostalih obresti, in če se more še in še počakati. Prejšnji tajnik je imel to lepo navado da je bolj lepo odpravil prošilce s tem, da je rekel: pojdite k glavnemu predsedniku, če on kaj more napraviti; in tako se bil potem v očeh prošilcev tisti grešni kozel, ki jim lahko pomaga pa jim neče. Rekli so: ta je dobil, drugi je dobil, nisem jaz ravno tako dober član, jih imam toliko v družini, Zvezi, saj čitamo v listu, koliko ima S. D. Zveza denarja, nočete pomagati.

Veliko je listin in čekov, ki zahtevajo predsednikov podpis, sprememb in novih članskih certifikatov, katere je treba tudi vknjižiti. V kratkem povedano, da se glavnega predsednika potrebuje skoro sleherni dan, dostikrat pa tudi večkrat na dan da gre bolj redno in točno poslovanje naprej, da ni potrebe čakati dan ali več za njegov podpis. Imel sem več potov društvom, če je bilo kako nesoglasje, pota na banke, in seveda tudi na več veselje in zabav. Če je bilo le mogoče sem se vdeležil. Veliko pa je bilo tudi potov glede naših posestev. Omenim to nekoliko, da boste vedeli, kaj je delo glavnega predsednika, da ne boste mislili, da sem svojo plačo \$50.00 na mesec katero sem pošteno dobil, da jo nisem dobil v dar, smatram da sem jo pošteno zaslužil. Nobenih drugih računov ni bilo predloženih za pota ali pa vožnjo, katero je bilo v zvezi z mojim delom. Omenil sem vam samo zato, da boste imeli nekoliko pojma v delu glavnega predsednika, posebno ker se pri vseh društvih sliši, da naj se plača zniža.

V tej strašni depresiji, ki je zadela nas vse, ko je bil povsod pomanjkanje, brez dela, brez denarja, brez kreditov in kdor pa je še kake dolarje imel, so bili pa zamrznjeni na banki. Tudi Slovenski Dobrodelni Zvezi ni bilo zaprinesejo izgubili smo mnogo dobrih članov vsled te krize, veliko bi jih lahko ostalo, pa po njih lastni krivdi so bili črtani; veliko novov se je črtalo, ker so bili preponosni, da bi prosili pri društvu in pri Zvezi za pomoč, drugi zopet niso vedeli za pomoč, niso zasledovali glasila in niso prišli na društvene seje.

(Dalje prihodnjije)

Naznanilo

Ker je v torek 6. novembra 1934

volivni dan in

delni postavni praznik

Clearing House Banke

ne bodo odprte za poslovanje na ta dan po 1. uri pop.

THE CLEVELAND CLEARING HOUSE ASS'N.